

- a) Som tilskud til anlæg af samt til forstærkning af kørebaner på offentlige veje, som er af betydning for den gennemgående færdsel, eller til systematisk forbedring af færdselsforholdene på større sammenhængende strækninger af disse, såsom tilvejebringelse af forbedrede oversigtsforhold, regulering af vejtilslutninger og af beplantnings- og bebyggelsesforhold eller til tilvejebringelse af forskriftsmæssige belyningsanlæg for kørebaner samt til offentlige parkeringspladser og -anlæg.
- b) Som tilskud til udbygning af biveje, der skal optages som landeveje.
- c) Som tilskud til anlæg af offentlige stier, som aflaster veje af betydning for den gennemgående færdsel.
- d) Som tilskud til reguleringsforanstaltninger ved særligt farlige vejkryds, vejsving og lign. på offentlige veje.
- e) Som tilskud til andre anlægsarbejder på biveje og offentlige bygader, der iværksettes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål.
- f) Som tilskud til nødvendige vejarbejder, der på grund af ekstraordinære forhold vil virke særligt tyngende på vedkommende kommunes økonomi.
- g) Til arbejder på veje, gader og pladser, der ejes af staten og er åbne for almindelig færdsel, samt til forstærkning, udvidelse, vedligeholdelse og drift af de af staten ejede færdselsbroer over vandarealer.
- h) Til gennemførelse af de i henhold til lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdselen ved krydsninger mellem veje og jernbaner m. v. omhandlede opgaver.

§ 8.

Stk. 1. Tilskud af vejfonden i henhold til § 7, stk. 3, litra a—c, ydes med indtil 85 pct. af udgifterne ved arbejdet inden for en af ministeren for offentlige arbejder godkendt overslagssum. Højere tilskud kan dog med vejnævnets tilslutning ydes en amtskommune, når egenudgiften ellers vil betyde en urimelig belastning for denne, og arbejdets gennemførelse tillige er af overvejende interesse for samfundet som helhed, samt i øvrigt til by- og sognekommuner i ganske særlige tilfælde.

Stk. 2. De i henhold til § 7, stk. 3, litra e, ydede tilskud kan udgøre fra 60 til 75 pct. af overslagssummen efter arbejdets færdselsmæssige betydning. I ganske særlige tilfælde kan økonomi- og arbejdsministeren dog efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder yde større tilskud end fastsat i 1. punktum.

Stk. 3. Forinden tilskud af vejfonden ydes i henhold til § 7, stk. 3, litra f, indhentes en udtalelse fra vejnævnet, der tillige gør indstilling om tilskuddets størrelse.

Stk. 4. I øvrigt fastsætter ministeren for offentlige arbejder, bortset fra de i § 7, stk. 3, litra e, omhandlede tilfælde, de nærmere vilkår og betingelser, hvorpå tilskud ydes af vejfonden.

§ 9.

Stk. 1. Når en koncessioneret omnibusrute alene forløber inden for

- a) et område bestående af en enkelt by- eller sognekommune,
- b) et område bestående af en bymæssigt bebygget kommune og de til denne grænsende sognekommuner eller
- c) et byudviklingsområde i henhold til § 1 i lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser,

kan ministeren for offentlige arbejder på anmodning årligt yde vejbestyrelsen et særligt tilskud af vejfonden til udgifterne til de pågældende offentlige veje, svarende til $\frac{3}{4}$ af den vægtafgift, som for det sidst afsluttede finansår er indbetalt af de motor-køretøjer med påhængs- og sættevogne, som udelukkende har været benyttet til omnibuskørsel i fast rute indenfor det pågældende område. Forløber ruten ad vejstrækninger, som henhører under forskellige vejbestyrelser, fordeler ministeren tilskuddet mellem disse under hensyn til længden af de enkelte vejstrækninger og kørselshyppigheden på disse.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse, som modtager tilskud i henhold til stk. 1, kan med den koncessionsgivende myndighed træffe aftale om, at tilskudsbeløbet helt eller delvis refunderes koncessionshaveren på betingelse af, at taksterne fastsættes under hensyntagen til denne refusion.